

**UCHWAŁA NR XIII/217/2025
RADY MIEJSKIEJ W DĄBROWIE GÓRNICZEJ**

z dnia 14 maja 2025 r.

**w sprawie pozostawienia bez rozpatrzenia skargi nr BRM.1510.6.2025 na radnego Rady Miejskiej
w Dąbrowie Górniczej - Przewodniczącego Komisji Mieszkaniowej**

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1465 z późn. zm.) oraz art. 229 w zw. z art. 223 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. 2024 r. poz.572), na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

**Rada Miejska w Dąbrowie Górniczej
uchwała:**

§ 1. Pozostawić bez rozpatrzenia skargę nr BRM.1510.6.2025 na radnego Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej - Przewodniczącego Komisji Mieszkaniowej.

§ 2. Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązać Przewodniczącą Rady Miejskiej do zawiadomienia Skarżącej o pozostawieniu skargi bez rozpatrzenia.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej

Marta Bobrowska-Juroff

W dniu 27.03.2025 r. do Przewodniczącej Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej wpłynęła skarga mieszkanki Dąbrowy Górniczej Pani M.S., na radnego Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej Pana Marka Oźlańskiego - Przewodniczącego Komisji Mieszkaniowej. Równocześnie w tym samym dniu skarga ta wpłynęła do Prezydenta Miasta i następnie została przekazana do załatwienia Radzie Miejskiej w Dąbrowie Górniczej.

Powyższa skarga została zarejestrowana w rejestrze Skarg i Wniosków kierowanych do Rady Miejskiej pod nr BRM.1510.6.2025.

Skarżąca zarzuca Przewodniczącemu Komisji Mieszkaniowej, iż w trakcie posiedzeń komisji w dniu 14.11.2024 r. oraz 12.12.2024 r. naruszył jej prawa jako mieszkańca poprzez wyłączanie mikrofonu, ignorowanie pytań oraz niedopuszczanie do merytorycznej dyskusji na temat konieczności termomodernizacji budynków gminnych.

Skargę nr BRM.1510.6.2025 pozostawia się bez rozpatrzenia.

W świetle obowiązujących przepisów prawa, brak jest możliwości rozpatrywania przez radę gminy skargi na radnego. Rada gminy może rozpatrywać jedynie takie środki ochrony prawnej, które mieszczą się w zakresie jej właściwości. Żaden obowiązujący przepis nie usankcjonował podstawy prawnej dla rady gminy do rozpatrywania skargi na radnego.

Art.18. b ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi, iż rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych. Kwestie dotyczące rozpatrywania skarg zostały uregulowane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, gdzie wymieniono organy uprawnione do rozpatrywania skarg. Zgodnie z art. 229 pkt 3 k.p.a., rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych.

Przepis art. 23 ustawy o samorządzie gminnym określa charakter mandatu radnego jako mandatu wolnego, poprzez nie związanie radnego instrukcjami wyborców. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 22 sierpnia 2013 r. (II SA/Ke 490/13) orzekł, iż „Mieszkańcy nie mogą zmusić radnego do określonych działań. Za wyniki zgodnych z prawem działań wynikających z wykonywania mandatu radny ponosi przed wyborcami jedynie odpowiedzialność polityczną, która jest weryfikowana podczas wyborów do rady następnej kadencji”. W powołanym orzeczeniu WSA dokonał analizy wskazującej na brak podstaw do stosowania wobec radnego środków dyscyplinujących, skoro w trakcie trwania kadencji rady, wyborcy nie mają wpływu na sposób wykonywania mandatu radnego. W wyroku z dnia 9 marca 2004 r. (II SA/Kr 3167/03) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie dokonał oceny prawnej prowadzącej do wniosku, iż mandat radnego jest wolny od odpowiedzialności przed innymi radnymi a rada gminy nie ma podstaw ustalania jakiegokolwiek formy odpowiedzialności dyscyplinarnej radnych.

W myśl art. 223 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organy samorządu terytorialnego rozpatrują oraz załatwiają skargi w ramach swojej właściwości.

Skarga złożona na Przewodniczącego Komisji Mieszkaniowej dotyczy radnego, a zatem Rada Miejska w Dąbrowie Górniczej nie posiada kompetencji do rozpatrzenia takiej skargi.

Zgodnie z art. 229 pkt 1 k.p.a., jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności rady gminy, rady powiatu i sejmiku województwa jest wojewoda, a w zakresie spraw finansowych - regionalna izba obrachunkowa.

Żaden z przepisów, czy to art. 229 pkt 3 k.p.a. czy też art. 229 pkt 1 k.p.a. nie normuje wprost kompetencji do rozpoznawania skarg na działalność i wykonywanie zadań przez radnego, ani też nie czynią tego inne punkty art. 229 k.p.a. Kompetencji takiej nie normują również przepisy szczególne.

Jak wskazał Wojewoda Mazowiecki w rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 20 kwietnia 2021 r. (WNP-I.4131.74.2021.MPZ) „rada gminy posiada kompetencje do rozpatrzenia skargi na organ wykonawczy gminy, nie ma natomiast uprawnień by rozpatrywać skargę na przewodniczącego komisji rady gminy. Przewodniczący komisji rady gminy nie jest organem, a skarga złożona na niego jest w istocie skargą na radnego. W obowiązującym stanie prawnym brak jest możliwości rozpatrywania przez radę gminy skargi na radnego.”

W rozstrzygnięciu nadzorczym Wojewody Świętokrzyskiego z 8 marca 2023 r. (nr PNK.I.4131.29.2023) wskazano, iż działalności radnego nie może być utożsamiana z działalnością rady jako organu kolegialnego a wojewoda jest upoważniony do rozpatrzenia skargi tylko na działalność rady gminy jako organu kolegialnego, a nie na poszczególnych radnych. Stwierdzono też, iż „W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego jak i doktrynie prawa utrwalony jest pogląd, że z konstytucyjnej zasady legalności, jak również z zasady demokratycznego państwa prawa wynika jednoznaczny wniosek, iż w przypadku, gdy normy prawne nie przewidują wyraźnie kompetencji organu państwowego, kompetencji tej nie wolno domniemywać i w oparciu o inną rodzajowo kompetencję przypisywać ustawodawcy zamiaru, którego bezpośrednio nie wyraził (wyrok z dnia 10 maja 1994 r., sygn. akt W 7/94, OTK 1994/1/23). Skoro zatem ani art. 229 pkt 1 ani pkt 3 kpa nie wskazują bezpośrednio podmiotu kompetentnego do rozpoznania skargi na wykonywanie zadań i działalność radnego rady gminy (miasta) nie można jej domniemywać w oparciu o te właśnie przepisy.”

Wobec braku właściwości organu do rozpatrzenia przedmiotowej skargi, skargę pozostawia się bez rozpatrzenia.

Dodatkowo, niezależnie od powyższego wskazuje się, iż Statut Miasta Dąbrowa Górnicza uchwalony Uchwałą Nr XXV/514/13 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 24 kwietnia 2013 r. z późn. zm. (t.j. Dz.Urz.Woj.Śl. z 2024r. poz.6431) w Rozdziale 6. Komisje w § 27 ust. 3 zawiera regulację zgodnie z którą, osoby nie będące Członkami Komisji mogą zabierać głos w dyskusji za zgodą Przewodniczącego Komisji.

Ponadto informuje się, że odpowiednio do treści art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz.572) w przypadku ponowienia skargi na zasadzie okoliczności odpowiadających treści skargi nr BRM 1510.6.2025, Rada Miejska w Dąbrowie Górniczej może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.